

„Hvilke oplysninger kan økonomiministeren og ministeren for nordiske anliggender samt europæiske markedsanliggender give om den markedspolitiske situation?“

Fremme af forespørgslen vedtoges  $\frac{3}{5}$  (F. sp. 2690).

Forespørgslen foretoges  $\frac{14}{5}$  og  $\frac{15}{5}$  (F. sp. 2882, 2929 og 3014).

Ordføreren for forespørgerne, *J. O. Krag* (S), fandt, at der i det år, der var forløbet, siden den seneste markedsdebat fandt sted i tinget, var sket ting, der bevirkede, at mange markedspolitiske vurderinger måtte ændres. Der var dels indtruffet en stilstand i de europæiske forhandlinger, og dels var der sket et fremstød på det nordiske samarbejdes område. Dette var anledningen til forespørgslen.

*Økonomiministeren og ministeren for nordiske anliggender samt europæiske markedsanliggender* redegjorde indgående for den udvikling, der havde fundet sted efter Danmarks anmodning om forhandlinger med henblik på optagelse som medlem af EEC. Samtidig med Danmark havde Storbritannien og Irland indgivet fornyet ansøgning; et par måneder efter havde Norge ligeledes indgivet ansøgning, og Sverige havde anmodet om forhandlinger om tilknytning til fællesmarkedet i en form, der var forenelig med svensk neutralitetspolitik. Det måtte efter de forhandlinger, der var foregået inden for EEC, og hvoraf det fremgik, at optagelse af nye medlemmer stødte på stærk fransk modstand, i den foreliggende situation nøgternt erkendes, at der ikke var udsigt til en hurtig realisering af den danske markedspolitiske målsætning. Regeringen ville imidlertid fastholde Danmarks ansøgning om optagelse i fællesmarkedet og ville foreløbig afvente et eventuelt udspil fra de seks.

Det var på denne baggrund naturligt, at regeringen forsøgte at opnå en styrkelse og udbygning af EFTA-samarbejdet, selv om det på forhånd var klart, at mulighederne herfor var relativt begrænsede.

Efter denne vurdering var det naturligt, at regeringen ønskede at søge det nordiske samarbejde udvidet. Det var nærliggende at overveje, om man ikke ved at tage yderligere skridt kunne nærme sig en mere fuldstændig økonomisk integration mellem de nordiske lande. Det blev også i stigende omfang klart, at små lande som de nordiske havde vanskeligt ved at gøre deres synspunkter gældende i det bredere europæiske samarbejde.

Regeringens synspunkter med hensyn til det nordiske samarbejde måtte ses i forlængelse af Danmarks hidtidige markedspolitik. Det nordiske samarbejde måtte ske med hensyntagen til vore forpligtelser i EFTA, og det måtte lette de nordiske landes vej til fællesmarkedet.